

ב"ה, ערב ש"ק י"א אדר, ה'תשי"ב
ברוקלין, נ.י.

אנ"ש ד' עליהם יחיו

שלום וברכה!

במענה על שאלת רבים בבקשת הוראה והתעוררות בקשר עם ימי הפורים הממשמשים ובאים עלינו לטובה, ידועה לכל פרשת נס פורים, מחשבת המן אשר שלח ידו ביהודיים לאבדם, ונהפוך הוא אשר נקהלו היהודים ועמוד על נפשם והרוג בשונאיהם, ונהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב. ומבואר בשיחת כ"ק מו"ח אדמו"ר זצוקללה"ה נבג"מ זי"ע, בפירושו ביהודיים בשני יודי"ן, אשר גזירת המן הייתה לא רק על היהודים המתנהגים על פי היצר טוב, אלא אפילו על אלו המתנהגים על פי היצר הרע.

מובן גם כן, אשר הגזירה דלמעלה הייתה לא רק על היהודים אשר יצר הרע מושל בהם, אלא אפילו על אלו אשר היצר טוב מושל בהם. כי כל ישראל ערביין (ומעורביין) זה לזה.

וביטול הגזירה הי' על ידי אשר נהפך הדבר, וכל הימים שהיו בני ישראל בסכנה, כמעט משך שנה, היו כולם בבחי' מס"נ ממש בכל יום ובכל עת ובכל שעה (ולא עלה על לב שום א' מהם מחשבת חוץ ח"ו), מס"נ למעלה מן הטעם והדעת לגמרי,

ולכן הייתה גם הגאולה באופן אשר נהפך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם.

ומבואר בשיחת: פורים תשי"ב (קונטרס פורים ה'תשי"ב ע' קכד [סה"ש תשי"ב ע' 82]).
וראה גייכ שיחת פורים תשי"א [סה"ש תשי"א ע' 73].

הגזירה דלמעלה .. אפילו על: באסתר רבה פ"ז: תורה מה תהא עלי א"ל תסתפק בעליונים. וראה שבת נה, א.

וכל הימים: הוספות לתורה אור ד"ה ויקח המן פ"ח [קכ, ד].
באופן אשר נהפך: ראה תו"א ד"ה ויושט המלך ספ"ד [צד, ב].

נתקן מגוכתי"ק אדמו"ר שליט"א — מכתב כללי, כנראה, שהתחיל לכתבו ולא סיים כתיבתו. — וראה גם לקמן בשיחה ע' 24 ואילך.

והנה בכל דור ודור יש מחשבת המן אשר חשב על היהודים,
ומקורו ברוחניות — מחשבות דגסות הרוח וחוצפה שהם הראשית ומקור
התהוות כל המדות רעות*.

בכל דור : ראה תו"א סדי"ה ותוסף אסתר [צה, א].
שהם הראשית : ראה תו"א ד"ה חייב אינש (הראשון) [צה, א ואילך]. סידור שער הפורים
[רפא, א ואילך].

(* עד כאן נמצא בגוכתי"ק.